

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VIII. Tenebræ super universam terram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

§. VIII.

Tenebrae super universam terram.

JAM Sol justitiae, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, mundo occidebat: quod ut vidit alter ille sol, princeps siderum, seu ut testaretur suam tristitiam, seu ut detestaretur hominis nequitiam, clausit oculos, subtraxit radios, & suâ luce lucis ofores privavit; quare: à sexta hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam, & obscuratus est sol.

Matt. 7,

43.

Fervebat & astuabat in meridie amoris Sol justitiae, & tamen refrigerebat adhuc charitas Synagogæ. Posita jam erat lux mundi super candelabrum crucis, ut luceret omnibus qui in mundo sunt: & tamen Judæi, quasi lux adhuc latet sub modio, videntes non vident; excæcaverat enim eos malitia eorum. Quare ut cognoscerent tandem Deum clausisse super eos oculos suæ misericordiae, dum occidebat super illos Sol justitiae, congregabantur ex Oriente, & Occidente spissæ undique nubes, totus aër atro, & veluti lugubri amictu in funere sui Domini induitur. Extinguitur omnia luminaria cœli, abduntur sidera, sol ipse exutus suo splendore, dum splendor Patris obscuratur, piceo caliginis globo involvitur, totum cœlum prodigiosâ nocte in pleno meridie obnubilatur: atque imprimis in montem Calvariæ incumbit tenebrosus turbo, quo & Jerusalem, & tota Iudæa obnubitur; denique universus orbis terribili tenebrarum horrore circumfunditur. Nascitur Christus in media

No-

nocte, illam illustrans; moritur in media die, illam obscurans. Nocte natus est Christus, & ta-

Luc. 2.9.

mén Claritas Dei circumfulsit pastores: meridie pastus est, & tenebrae factae sunt super universam terram. Ita se res habet: dum Christus in corde aliquis nascitur, lux est; dum occidit nox est. Sic dum ille, qui sole in suum oriri facit super bonos & malos, occidit, dicit Evangelista: Obscuratus est Sol. O miseram hominis conditionem, cui ob-

Pſ. 13.16.

scuratur sol ille, qui fabricatus est auroram, & solem! Cur Iudæi non credunt venisse messiam, blasphemant Christum, quem nos adoramus ut Deum? Cur adhuc jacent in tenebris Synagogæ, in umbbris mosaicis? Quia illis obscuratus est sol. Cur impii ambulant in tenebris? cur non abscondunt opera tenebrarum? Cur odetunt lucem? Quia illis obscuratus est sol. Ingreditur templum hereticus, ingreditur Catholicus, utriusque oculis proponitur Deus, sed absconditus speciebus panis.

**Fides
mitabi-
lia reve-
lat.**

Heb. 11.

Hæreticus videt, & ridet: Catholicus videt, & adorat; ille despicit, hic suspicit; ille exsibilat, supplicat hic, quia illi obscuratus est sol. Sed tu Catholice quid vides, quod non videt hæreticus? Video in illis accidentibus figuram substantia diuinæ; video in illa alba nubecula panis splendorem Patris; video in illa contemptibili forma & specie panis, speciosum formam præ filii hominum; video in ista humilitate majestatem, & adoro: Sapientiam, & admiror; Potentiam, & suspicor; Misericordiam, & confido; Iustitiam, & formido. Denique video in abscondito Deum absconditum, in quo absconditi sunt omnes thesauri sapientiae, & scientiae Dei. Hæc vident oculi Catholici, à Deo illuminati splendore fidei. Clamat Sapiens obstupescitus incredibili, ac incom-

comparabili pulchritudine Castitatis : O quam Sap. 4, 1.
 pulchra est casta generatio cum claritate ! Immortalis
 est enim memoria illius ; quoniam apud Deum nota est
 & apud homines. Cur tot Iuvenes, qui quæ pul-
 chra sunt amant , illius pulchritudinem non vi-
 dent, & illâ capiuntur? Quia illis obscuratus est sol.
 Ita superbi oderunt humilitatem , divites hor-
 rent paupertatem, molles timent vitæ austera-
 tem, ebriosi aversantur temperantiam : denique
 impii detestantur virtutes, quibus nihil est uti-
 lius, honestius, jucundius : quia illis obscuratus est
 sol. Non ille sol, quem Deus fecit, ut praeset dicit Gen. 1. 16
 Non ille sol, qui ad imperium Iosue, stetit in medio Ios. 10. 15.
 cœli ; sed ille Sol, quem invocabat Zacharias his
 verbis : Illuminare hi qui in tenebris , & in umbra
 mortis sedent. Ille Sol, quem Simeon vocat Lu. Luc. 1. 72.
 men ad revelationem gentium. Ille Sol, cuius facies
 resplenduit sicut sol : cuius oculi lucidiores sunt super Luc. 2. 32.
 solem. Hic sol obscuratus est illis : & si hic sol
 vita occidente , occidat super malitiam illorum,
 mittentur in tenebras exteriores. Tunc vadent,
 & non revertentur, ad terram tenebrosam, & oper- Matt. 19.
 tam mortis caligine : terram miseria, & tenebrarum: Ecol. 23. 2.
 ubi umbra mortis , & nullus ordo. Tunc aperient
 os suum, & maledicent diei suo, dicentes : pereat Iob. 10. 22
 dies , in qua natus sum. Dies ille vertatur in tene- Iob. 3. 1.
 bras , & non illustretur lumine : obscurent eum te- nebra ; & umbra mortis. Tunc dicent , quod
 stulti illi apud Sapientem : Ergo erravimus à via Sap. 5. 6.
 Veritatis , & Iustitiae lumen non luxit nobis , & sol intelligentia non est ortus nobis ! O Sol intelligen-
 tiæ , qui nos visitasti oriens ex alto , ecce tene-
 bras factæ sunt super universam terram nostram.
 Tenebras super memoriam : non respicimus
 præterita scelera, ideo non plangimus : Tene-
 bras

bræ super intellectum, non circumspicimus prætentia pericula, ideo contemnimus: Tenebrae super voluntatem, non prospicimus futura supplicia, ideo non timemus: Tenebrae super oculos, linguam, aures, manus, pedes, hinc & prosequimur fugienda, & prensamus abjicienda, & lo-

Ps. 135. 8. quimur tacenda. Tu, qui fecisti solem in potestatem diei, dum occidis in cruce, orete in nostra mente,

Is. 60. 19. donec gloria tua super nos oriatur: tunc dicetur nobis, quod electis: Non erit tibi amplius Sol ad lucendum per diem, nec splendor Luna illuminabit te; sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam. Non occidet ultra Sol tuus.

§. IX.

Exclamat Christus circa horam nonam.

*S*ole cœli metator, & temporum omnium dispensator, jam plus quam quater millies irquieto motu annuam cœli orbitam emensus, tandem multorum temporum vertigine, & complurium sæculorum pondere devolutus est ad diem salutis, ad diem boni nuntii, ad diem quam fecit Dominus, ad illius diei horam nonam, hoc est postremam, quâ desiit vivere Christus, & primam, quâ cœpit vivere mundus. *Circa horam nonam clamavit Iesus voce magna.*

Matt. 27.
45. Clamabat voce magnâ: id est, voce instar tubæ sonora, instar rugitus horrendâ, instar tonitru validâ: totâ ergo vocis, & laterum contentione exclamavit. non leviter dixit, non modestè locutus est, sed clamavit; ut surdi audirent, tremerent impii, horre-